

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma:	Kf.VII.40.749/2021/4.
A tanács tagjai:	Dr. Fekete Ildikó a tanács elnöke Dr. Remes Gábor előadó bíró Dr. Varga Zs. András bíró
A felperes:	Háttér Társaság (1136 Budapest, Balzac u. 8-10. fsz./1.)
A felperes képviselője:	Dr. Muhi Erika ügyvéd (2030 Érd, Kárpitos u. 11.)
A felperesi érdekelt:	M-RTL Zrt. (1222 Budapest, Nagytétényi út 29.)
A felperesi érdekelt képviselője:	Dr. Gonda Gáspár kamarai jogtanácsos
Az alperes:	Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa (1088 Budapest, Reviczky u. 5.)
Az alperes képviselője:	Dr. Geszti Gábor kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	médiaszolgáltatási ügyben hozott 274/2021. (IV. 6.) számú végzés, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségének vizsgálata
A fellebbezett határozat:	a Fővárosi Törvényszék 104.K.703.410/2021/20. számú ítélete
A fellebbezést benyújtó fél:	a felperes (21. sorszám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 104.K.703.410/2021/20. számú ítéletét megváltoztatja, az alperes 274/2021. (IV. 6.) számú végzését megsemmisíti, és az alperest új eljárásra kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt nap alatt fizessen meg a felperesnek 50.000 (azaz ötvenezer) forint együttes első- és másodfokú perköltséget, valamint a felperesi érdekeltnek 25.000 (azaz huszonötezer) forint elsőfokú perköltséget.

A feljegyzett kereseti és fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperes 2021. március 2-án közigazgatási hatósági eljárást indított a felperesi érdekelttel szemben az RTL Klub országos vételkörzetű, kereskedelmi jellegű médiaszolgáltatáson 2020. december 21. és 31. közötti napokon, 21.00 óra előtt 11 alkalommal közzétett „A család az család” című társadalmi célú reklámmal (a továbbiakban: TCR) összefüggésben. A 163/2021. (III. 2.) számú ügyindító végzésben kifejtett álláspontja szerint az ún. szívirványcsaládok TCR-ben történt bemutatása érzékenyen érinthette a 16 éven aluli korosztályt, körükben feloldhatatlan feszültséget, bizonytalanságot okozhatott, ezért felmerült a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Mttv.) 10. § (1) bekezdés h) pontja megsértésének gyanúja. Úgy vélte, hogy az adott TCR tartalmának a IV. korhatári kategóriába sorolás felel meg, így azt a felperesi érdekelt csak 21.00 és 5.00 között tehetné volna közzé.
- [2] A felperes – mint a vizsgált TCR közzétételének megrendelője – 2021. március 19-én ügyféli jogállásának megállapítását kérte az eljárásban, amely kérelmének teljesítését az alperes a 2021. április 6-án kelt, keresettel támadott végzésével megtagadta.
- [3] Végzésének indokolásában rámutatott, hogy a médiajogi felelősség alanya a médiaszolgáltató, neki kell gondoskodnia arról, hogy az általa közzétett tartalom a hatályos jogszabályi előírásoknak maradéktalanul megfeleljen. A TCR közzétételének megrendelőjét – így a felperest – médiajogi felelősség nem terheli. Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 10. §-ára, az Mttv. 3. §-ára és a 2/2004. Közigazgatási jogegységi határozatra hivatkozással rámutatott, hogy a klasszifikációs rendelkezések betartásáért is kizárólag a médiaszolgáltató tartozik felelősséggel, meghozandó érdemi döntésének ezáltal a felperes érdekeire nincs közvetlen hatása. Az Mttv. 32. § (1) bekezdése ugyan lehetővé teszi, hogy a TCR megrendelője a közzététel időpontja tekintetében szerkesztői befolyást gyakoroljon a médiaszolgáltatásra, azonban a sugárzás idejének gyermekvédelmi szempontok mentén való meghatározása nem azonos azzal, hogy a megrendelő megjelölheti azt az időszakot – hetet, hónapot –, amikor a TCR-t meg kívánja jeleníteni.

A keresetlevél és a védírat

- [4] A felperes keresetlevelében az alperes végzésének megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte.
- [5] Előadta, hogy egyesületi alapszabályában rögzített célja a szakmai és politikai közvélemény, valamint a társadalom figyelmének felhívása a szexuális és nemi kisebbségek problémáira, valamint az ő szempontjaik érvényesítése. Ügyféli minőségének elismerése lehetőséget adna számára az alapszabályban rögzített céljának elérésére. Érvelése szerint a közvetlen érintettségét megalapozza, hogy a vizsgált TCR közzétételének megrendelőjeként fontos számára, hogy a TCR elérje a célközönséget, ezért nem mindegy – a jövőbeli tevékenységére nézve sem –, melyik időszámban látható. Mindez a véleménynyilvánításhoz fűződő alapvető jogára is közvetlen kihatással van.
- [6] A felperesi érdekelt – a felpereshez csatlakozva – a kereset teljesítését kérte.
- [7] Kiemelte, hogy a vele szemben esetlegesen kiszabandó bírság összegének megtérítésére – általános szerződési feltételei alapján – a felperes köteles, így nyilvánvaló érdeke fűződik az eljárás kimeneteléhez. Emellett a szociológiai kérdéseket feszegető TCR-rel kapcsolatos szakmai kérdésekben is a felperes rendelkezik megfelelő ismeretekkel.

- [8] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte.
- [9] Hangsúlyozta, hogy a közigazgatási hatósági eljárás kizárólag a felperesi érdekelt médiajogi felelősségének vizsgálatára irányul. A felperesnek nincs olyan törvény által meghatározott feladatköre, amely alapján az eljárásban automatikusan ügyfélnek minősülhetne. Ügyféli jogállását az sem indokolja, hogy a TCR közzétételének megrendelője, a közzététel időpontjának meghatározása nem teszi őt közvetlenül érintetté. Az ügyféli minőség megalapozására nem fogadható el a felperes és a felperesi érdekelt közötti polgári jogi szerződéses viszony. Álláspontja szerint az érdekeltnek rendelkeznie kell azokkal a szakmai ismeretekkel, amelyek a műsorszámok megfelelő besorolásához szükségesek.

Az elsőfokú bíróság ítélete

- [10] Az elsőfokú bíróság a 2021. július 7-én kelt, fellebbezett ítéletével a keresetet elutasította a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján.
- [11] Ítéletének indokolásában kiemelte: az Mttv. 3. §-a szerint a médiaszolgáltató felel a 10. § (1) bekezdés h) pontjában foglalt előírás betartásáért, a közigazgatási hatósági eljárásban az alperes kizárólag a felperesi érdekeltre nézve tehet megállapítást. Az Mttv. 32. § (1) bekezdéséhez a törvény nem kapcsol a TCR közzétételének megrendelőjét megillető jogot vagy őt terhelő kötelezettséget, emellett nem rendelkezik a médiaszolgáltató felelősség alóli mentesítéséről vagy a médiaszolgáltató és a megrendelő közötti felelősségmegosztásról sem. Nem fogadta el az alperes érvelését, amely szerint az Mttv. 32. § (1) bekezdésében szereplő időpont kizárólag naptári időszakban határozható meg, mert az Mttv. ilyen korlátozást nem tartalmaz, és az időpont nyelvtani jelentése mind a naptári időszakot, mind a naptári napon belüli időszavakat lefedi. Ugyanakkor megítélése szerint még a TCR kívánt időpontjának megjelölése sem emeli a felperest a médiaszolgáltató felelősségi helyzetébe, nem kérhető rajta számon a médiatartalommal és annak közzétételével kapcsolatos törvényi előírások betartása. A felperes általános érdekképviselői tevékenysége nem alkalmas arra, hogy megalapozza ügyféli jogállását. Az eljárás fókuszában a kiskorúak védelme, és nem az egyéb társadalmi csoportok jogainak és érdekeinek védelme áll, amely a felperes tevékenységét érinthetné. A Legfelsőbb Bíróság Kfv.III.37.209/2002/5. számú ítéletében foglaltakra hivatkozva hangsúlyozta, hogy az alperes határozata a felperesre nézve kötelezettséget vagy jogosultságot nem állapíthat meg, ezért jogi személyként végzett tevékenységével kapcsolatos érintettsége nem áll fenn. A felperes jövőbeli tevékenységével kapcsolatos érvelésére kifejtette, hogy az ügyféli jogoknak a folyamatban lévő eljáráshoz kell kapcsolódniuk, a hatósági joggyakorlat alakulása és annak hatása a felperes később keletkező jogviszonyaira csak távoli és közvetett kapcsolatban állhat az adott eljárással. A felperes véleménynyilvánításhoz fűződő alapvető joga TCR közzététele formájában nem önmagában, hanem az Mttv. szabályozási keretében, a felperesi érdekeltten, mint médiaszolgáltón keresztül gyakorolható, így az eljárás és a hozandó határozat a felperes e jogának gyakorlását közvetlenül nem befolyásolja. A polgári jogi szerződésen alapuló kártérítési felelősség – megítélése szerint – ugyancsak nem minősül közvetlenül az alperes határozata által kiváltott, a felperes jogát érintő joghatásnak, annak érvényesítése nem a határozat közvetlen jogkövetkezménye, hanem az alperesen és a felperesen kívül álló harmadik személytől, jelen esetben a felperesi érdekelttől, és egyéb tényezőktől is függő, jövőbeli körülmény. Megjegyezte, hogy a felperesi érdekelt a szakmai ismeretek hiányára eredményesen nem hivatkozhat.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

- [12] A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával kereseti kérelme teljesítését kérte. Perköltséget igényelt.
- [13] Jogi álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete sérti az Ákr. 10. § (1) bekezdését, továbbá a Kp. 84. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (4) és (5) bekezdéseit. Hangsúlyozta, hogy a közigazgatási hatósági eljárás a TCR közzététele időszíkjának megfelelése miatt folyik. A TCR közzététele feltételeinek meghatározásában elsődleges szerepe van a TCR közzététele megrendelőjének. A közzététel feltételeit érintő döntés az ő jogi helyzetére közvetlen kihatással van, megrendelőként ugyanis fontos számára, hogy a TCR mikor kerülhet adásba, ezáltal üzenete eljut-e a célközönséghez. Jogos érdeke, hogy ügyfélként részt vegyen az eljárásban. Helyzete, lehetőségei, kilátásai változtak meg azáltal, hogy az alperes megtagadta ügyféli jogállás megállapítására irányuló kérelmét. Tévesnek tartotta azt a megállapítást, hogy az eljárás és az abban hozandó határozat nem befolyásolja a véleménynyilvánításhoz való jogának gyakorlását. Álláspontja szerint a kártérítési felelősség ugyancsak alátámasztja közvetlen érintettségét, mert az alperes elmarasztaló döntése esetén a felperesi érdekelt a bírság összegét vele szemben érvényesítheti. Egy polgári jogi vitában pedig már nem hozhatná fel azokat az érveket, amelyek a közigazgatási jogvitában relevánsak.
- [14] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.
- [15] Nézete szerint az ítélet helytálló indokok mentén mutatott rá, hogy az Mttv. 10. § (1) bekezdés h) pontja körében indított eljárás a felperes jogos érdekét közvetlenül nem érinti. Az Mttv. 32. § (1) bekezdése nem teremti meg a felperes közvetlen érintettségét az ügyben. Az eljárás tárgya egy múltbeli médiaszolgáltatói magatartás, az esetleges jövőbeli hatások, jogviszonyok olyan szempontok, amelyek nem vehetők figyelembe. Azt is helyesen fejtette ki az elsőfokú bíróság, hogy a felperes véleménynyilvánításhoz fűződő – nem abszolút, nem korlátozhatatlan – alapjogának gyakorlását az adott ügy közvetlenül nem befolyásolja. A kártérítési igény érvényesítése kapcsán egy esetleges, a közjogi felelősségen kívüli jogkövetkezmény a felperes érintettségének közvetlenségét nem támasztja alá.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [16] A fellebbezés – az alábbiak szerint – alapos.
- [17] A Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül.
- [18] Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a jogvita eldöntéséhez szükséges körben a tényállást megalapozottan állapította meg, az irányadó jogszabályi rendelkezéseket is helyesen hívta fel, azonban a levont jogi következtetésével a Kúria nem értett egyet.
- [19] Az Alkotmánybíróság a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot úgy értelmezi, hogy a hatósági eljárás tisztességes voltához hozzátartozik az, hogy azoknak a személyeknek, akik az anyagi jogszabályok szerint jogosultaknak minősülnek, vagy ezt alapos okkal állítják, az eljárásban az ügyfél jogállását biztosítsák [5/2018. (V. 17.) AB határozat].
- [20] Az Ákr. ügyfél definíciója az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével összhangban biztosítja, hogy a közigazgatási eljárásban mindenki, akinek jogát, jogos érdekét az ügy érinti, érvényesíthesse ezzel kapcsolatos igényeit. Az Ákr. 10. § (1) bekezdése ezért rugalmas megfogalmazású, és ahelyett, hogy taxatív felsorolást alkalmazna, azt mondja ki, hogy ügyfél az a természetes vagy jogi személy, egyéb szervezet, akinek / amelynek jogát vagy jogos érdekét az ügy közvetlenül érinti (legitimatio ad causam). Azt pedig, hogy konkrét eljárásokban kinek az esetében teljesülnek ezek a feltételek, az eljáró hatóság, illetve bíróság vizsgálja és dönti el az eljárási törvény szabályainak értelmezésével, az ügyre alkalmazandó anyagi jog tükrében.

- [21] Az Alkotmánybíróság a 3278/2019. (XI. 5.) AB határozatában az Ákr. kettős ügyfél-szabályával kapcsolatban kifejtette, hogy a „szabályozás az ügyféli körnek alapvetően két csoportját különíti el. Egyrészt meghatározott egy automatikusan ügyféli jogállással rendelkező kört, másrészt azokról rendelkezett, akiknek ügyféli jogállását az adott ügyben vizsgálni kell” {Indokolás [34]}. Az tehát, hogy valamely jogalany az Ákr. 10. § (2) bekezdése alapján, törvény vagy kormányrendelet folytán az érdekelttség vizsgálata nélkül ügyfélnek minősül, nem zárja ki, hogy más, aki az érintettségét – vagyis azt, hogy jogát vagy jogos érdekét az ügy közvetlenül érinti – alá tudja támasztani, az Ákr. 10. § (1) bekezdése alapján szintén ügyfélként részese legyen az eljárásnak. Az Ákr. 10. § (2) bekezdése nem kizárólagos ügyfélkört határoz meg, hanem csak bizonyos jogalanyok számára biztosít privilegizált helyzetet azáltal, hogy mentesíti őket az érintettség alátámasztásának kötelezettsége alól.
- [22] Semmilyen szabály nem zárja ki azt sem, hogy meghatározott magatartás miatt jogsértés megállapítására irányuló eljárásban az eljárás alá vont mellett más jogalany is igazolni tudja érintettségét, és ennek sikeressége esetén ügyfélként az eljárás részesévé váljon. Az ilyen eljárásokban azonban az érintettséget a hatóságnak különös alapossággal kell vizsgálnia.
- [23] A perbeli ügyben arról kellett döntenie, hogy a felperes, mint a vizsgált TCR közzétételének megrendelője alapos okkal hivatkozhat-e ügyfél-jogállására, vagyis olyan jogra, jogos érdekre, amelyet a hatóság döntése közvetlenül érint az adott, az Mttv. 10. § (1) bekezdés h) pontjának vélelmezett megsértése tárgyában indult eljárásban. E döntés során szem előtt kellett tartani az Alkotmánybíróság fentebb felhívott határozataiban foglaltakat, miszerint az ügyféli jogállásról való hatósági döntés a tisztességes hatósági eljárás előfeltétele, minden más törvényességi kérdést megelőző állásfoglalás arról, hogy az eljárásnak az ügyféli jogállásra igényt tartó személy az alanya-e, avagy nélküle, de róla is döntés hozható. Rámutat a Kúria, hogy éppen ezért, a tisztességes eljárás követelményeire tekintettel járt el helyesen az elsőfokú bíróság akkor, amikor az egyébként egyszerűsített perre tartozó kérdést az általános szabályok szerint bírálta el [Kp. 124. § (4) bek.].
- [24] Az alperes a végzésében, majd az elsőfokú bíróság az ítéletében részletesen, egyesével vizsgálta és indokolásában elemezte a felperes és a felperesi érdekelt által a felperes ügyféli jogállásának megalapozására felhozott körülményeket. A Kúria egyetértett azzal, hogy az egyes körülmények – önmagukban – még nem feltétlenül alkalmasak a felperes joga, jogos érdeke közvetlen érintettségének alátámasztására. Azonban úgy ítélte meg, hogy mind az elsőfokú bíróság, mind az alperes elmulasztotta az egyedi ügy körülményeit összességükben, összehatásukban értékelni, és így állást foglalni arról, hogy a felperes ügyféli részvétele a közigazgatási hatósági eljárásban indokolt-e. A felperes a fellebbezésében ekként alappal hivatkozott a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdéseiben foglalt indokolási kötelezettség megsértésére, és – ezen keresztül – az Ákr. 10. § (1) bekezdése szerinti ügyféli jogállás téves megítélésére.
- [25] Hangsúlyozza a Kúria, hogy az alperes végzésében és az elsőfokú ítéletben is felhívott Mttv. 32. § (1) bekezdése a TCR közzétételének megrendelője számára a közzététel időpontja tekintetében a médiaszolgáltatásra vonatkozó szerkesztői befolyás gyakorlását teszi lehetővé. E körben a Kúria utal az ítélet [24] bekezdésében írt – a fellebbezésben, fellebbezési ellenkérelemben sem vitatott – jogértelmezésre, amely szerint a befolyás-gyakorlás nem csupán egy naptári időszakra, hanem adott naptári napon belüli időszávokra is vonatkozik. Márpedig a közigazgatási hatósági eljárás tárgyát éppen a felperesi TCR – hatóság által vélelmezetten – nem megfelelő közzétételi időpontjai képezik. Azt kétségtelenül helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az Mttv. médiatartalommal és annak közzétételével kapcsolatos törvényi előírásainak betartása a felperesi érdekelt felelősségi körébe tartozik, és azt is, hogy az eljárás az érdekelt médiajogi felelősségének megállapítására irányul, mindez

azonban még nem zárja ki, hogy a felperes az eljárásban ügyfélként részt vegyen. Bár a felperes az adott ügyben médiajogi felelősségre nem vonható, mégis, az eljárás a felperes TCR közzétételének időszaka körében gyakorolható szerkesztői befolyásának jogszerű kereteiről is szól, így jogát, jogos érdekét érinti.

- [26] A jog, jogos érdek érintettségének közvetlensége körében a Kúria álláspontja szerint nem hagyható figyelmen kívül a felperes egyesület – hivatkozott – alapszabályi célja, illetve a TCR Mttv. 203. § 64. pontjában írt értelmező rendelkezés szerinti funkciója, hogy valamely közérdekű cél elérése érdekében hatást gyakoroljon a médiaszolgáltatás nézőjére vagy hallgatójára. Az elsőfokú bíróság arra alappal mutatott rá, hogy a felperes általános érdekképviseleti tevékenysége nem alkalmas arra, hogy megalapozza ügyféli jogállását, azonban nem hagyható figyelmen kívül, hogy a vizsgált TCR közzététele időszaka kérdésére – a TCR törvény szerinti rendeltetésén keresztül – összefüggésbe hozható a felperes alapszabályi célkitűzéseinek mikénti érvényre juttatásával is. Éppen ezért okkal hivatkozott a felperes arra, hogy a közzététel feltételeit érintő döntés a jogi helyzetére közvetlen kihatással van, megrendelőként ugyanis fontos számára, hogy a TCR mikor kerülhet adásba, ezáltal üzenete eljut-e a célközönséghez.
- [27] Általánosságban helyeselhető az az elsőfokú ítéletben rögzített álláspont, amely szerint a hatósági joggyakorlat alakulása és annak hatása a később keletkező jogviszonyokra a közvetlen érintettséget nem támasztja alá. Mindazonáltal a felperes TCR közzétételének időszaka körében gyakorolható szerkesztői befolyásának jogszerű keretei, a felperes alapszabályi célkitűzéseinek mikénti érvényre juttatása, üzeneteinek sorsa – a jogszabályi környezet, a hatósági és bírósági joggyakorlat alakulása mentén – a felperes helyzetére, lehetőségeire, kilátásaira egyedileg is kihatással vannak. A Kúria egyetértett a fellebbezésben foglaltakkal abból a szempontból, hogy a konkrét esetben hozandó döntés nem csupán absztrakt értelemben, hanem konkrétan, a felperes érdekeltségét, jogának, jogos érdekének közvetlen érintettségét megalapozó módon lehet képes jövőbeli életviszonyok alakítására.
- [28] Az, hogy a felperes véleménynyilvánításhoz fűződő alapvető joga – amint azt az elsőfokú bíróság kifejtette – az adott esetben az Mttv. szabályozási keretében, a felperesi érdekelten, mint médiaszolgáltón keresztül gyakorolható, még nem jelenti azt, hogy a releváns jogszabályok szövegének értelmezése során az Alaptörvény 28. cikke szerinti, az Alaptörvénnyel összhangban történő figyelembevételére vonatkozó követelményt félre lehetne tenni.
- [29] A Kúria – az elsőfokú bírósággal ellentétben – nem tartotta mellékesnek a felperesi érdekelt médiajogi felelőssége megállapításának esetleges jogkövetkezménye (bírság) körében a felperes és a felperesi érdekelt között létrejött polgári jogi megállapodást, és ahhoz kapcsolódóan a felperesi érdekelt televíziós hirdetésértékesítésre vonatkozó általános szerződési feltételeit. Ennek X. fejezetében szerepel, hogy „Megrendelő a jelen ÁSZF elfogadásával kifejezetten átvállalja a vonatkozó szabályok, így különösen a szerzői, reklám- és médiajogi, versenyjogi, fogyasztóvédelmi, továbbá a polgári jogi szabályok be nem tartása miatt, az átadott anyagokkal (film, támogatói üzenet, kreatív anyag, nyereményfelajánlás, bármely megjelenés stb.) kapcsolatban a szolgáltatóra kiszabott bírságok (mint például az NMHH, a fogyasztóvédelmi hatóság vagy más eljáró szerv, hatóság által kiszabott bírságok) és kártérítési, illetve polgári jogi igények megtérítését.”, illetve, hogy „A megrendelő köteles közvetlenül és haladéktalanul kártalanítani (korlátozás nélkül beleértve a kártérítés, bírság, eljárási díjak és jogi költségek megtérítését) a szolgáltatót, illetve az adott csatorna médiaszolgáltatóját, ha az átadott és sugárzott anyag valamely vonatkozó (akár magyar, akár külföldi joghatóság szerinti) szabályt, így különösen, de nem kizárólagosan szerzői, fogyasztóvédelmi, reklámjogi, médiajogi szabályt, sajtó- vagy reklámetikai normát vagy személyhez fűződő jogokat sért és ez a szolgáltatóval, illetve a médiaszolgáltatóval szemben

peres vagy közigazgatási eljárásban vagy egyéb úton érvényesített igényhez vezet.”. Hangsúlyozza a Kúria, hogy a jelen közigazgatási perben a felperes és a felperesi érdekelt között polgári jogvisztonnyal kapcsolatban nem foglalhat állást, annyit azonban a rendelkezésre álló peradatok alapján megállapíthatónak tartott, hogy reális lehetőség áll fenn arra nézve, hogy a felperesi érdekelttel szemben esetlegesen kiszabandó bírság összege végső soron a felperes terhére essen. Ez a helyzet pedig azt jelenti, hogy egy esetleges marasztaló döntés hátrányos anyagi következményét valójában a felperes viselné, mögöttes helytállási kötelezettsége pedig a közigazgatási hatósági ügy kimeneteléhez fűződő közvetlen jogos érdekét ugyancsak alátámasztja.

- [30] Hangsúlyozza a Kúria, hogy az ügyféli minőséget minden esetben egyedileg, az adott ügyre vonatkozóan kell vizsgálni. Az adott ügy körülményei a Kúria megítélése szerint összességében arra mutatnak, hogy az adott ügyben a felperestől az ügyféli jogállás nem tagadható meg, sőt, az eljárásban való részvétele, az a lehetőség, hogy jogi érveit, álláspontját kifejtthesse, a tisztességes eljárás garanciája is egyben.
- [31] Minderre tekintettel a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, az alperes végzését pedig – miután a közigazgatási cselekmény megváltoztatásának nincs helye – a Kp. 92. § (1) bekezdés d) pontja alapján megsemmisítette, és az alperest a Kp. 89. § (1) bekezdés b) pontja alapján új eljárásra kötelezte.
- [32] Az alperesnek a megismételt eljárásban a Kúria fentebb kifejtett jogértelmezésére figyelemmel kell meghoznia a döntését a felperes ügyféli jogállásának tárgyában.

A döntés elvi tartalma

- [33] *1. A hatósági eljárás tisztességes voltához hozzátartozik az, hogy azoknak a személyeknek, akik az anyagi jogszabályok szerint jogosultaknak minősülnek, vagy ezt alapos okkal állítják, az eljárásban az ügyfél jogállását biztosítsák.*
- 2. Törvény vagy kormányrendelet meghatározhatja azoknak a körét, akik az érdekelttség vizsgálata nélkül ügyfélnek minősülnek, de ez nem zárja ki, hogy más, aki az érintettségét – vagyis azt, hogy jogát vagy jogos érdekét az ügy közvetlenül érinti – alá tudja támasztani, ügyfélként szintén részese legyen az eljárásnak. Jogsértés megállapítására irányuló eljárásban a hatóságnak különös alaposággal kell vizsgálnia annak a jogalanynak a kérelmét, aki érintettségére hivatkozva kíván az eljárás részesévé válni.*

Záró rész

- [34] A Kúria a fellebbezést a Kp. 107. § (1) bekezdése alapján – tárgyalás tartása iránti kérelem hiányában – tárgyaláson kívül bírálta el.
- [35] A másodfokú ítélet eredményeképpen a felperes pernyertes lett, erre tekintettel a felperes együttes első- és másodfokú perköltségeinek megfizetésére az alperes a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján, a felperest támogató érdekelt elsőfokú perköltségének megfizetésére pedig a Kp. 35. § (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdése szerint köteles. A felperesi érdekeltnek a másodfokú eljárásban költsége nem keletkezett. A Kúria a perköltség viseléséről, összegéről a Pp. 82. § (1)-(3) bekezdéseire, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendeletben foglaltakra is figyelemmel – a felperesi érdekelt esetében a költségjegyzékben foglaltak alapul vételével –, azt a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel arányos mértékben megállapítva döntött.
- [36] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés

b) pontjában és 42. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott mértékű, 36.000 forint összegű kereseti, valamint az Itv. 39. § (3) bekezdés d) pontjában és 47. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű, 40.000 forint összegű fellebbezési illeték viselésére az alperest az Itv. 4. § (1) bekezdésére, valamint 5. § (1) bekezdés c) pontjára figyelemmel – teljes személyes illetékmentessége folytán – nem lehetett kötelezni, így az a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[37] A Kúria által hozott határozat ellen felülvizsgálatnak a Kp. 116. § d) pontja alapján nincs helye.

Budapest, 2021. október 12.

Dr. Remes Gábor s.k.
előadó bíró

Dr. Fekete Ildikó s.k.
a tanács elnöke

Dr. Varga Zs. András s.k.
bíró